

Jona ... **in** **de** **ventre** **ceti**. **Jona** **2.**
... **na** **eor** **i** **pasce** **re** **surrexerunt**
... **mo** **aperta** **fuerunt**
PENBARING
... **exerunt** **tum** **eo**
... **simul** **ad** **eo** **astenderunt**
... **ad** **de** **us** **in** **ch** **erunt**

Ik had al heel wat afbeeldingen gezien van Jona die door de vis wordt uitgespuwd (Jona 2:10). Ik kende de traditie uit de laat-Middeleeuwse *Biblia Pauperum* (Armenbijbel) waarin Jona in vol ornaat de vis in gaat en er, als herboren, in Adamskostuum weer uitkomt. Toch werd ik verrast door de manier waarop dit laatste is afgebeeld in de *Speculum Humanae Salvationis* ('Spiegel der menselijke zaligheid') uit 1450. Hier zie ik niet een man die een frisse nieuwe start maakt. Zijn oude leven is hem goed aan te zien. Toch neemt hij een ferme stap. Door de onbeholpen stijl van de kunstenaar lijkt het een stap in het luchtledige. Of komt hij toch aan land? Zie ik misschien ook hier als in een 'spiegel van menselijke onvolmaaktheid' iets van mij zelf?

Klaas Spronk